

Sygn. akt III U 395/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2020r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 czerwca 2020r. w Suwałkach

sprawy **L. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o prawo do emerytury pomostowej

w związku z odwołaniem L. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 7 maja 2020 r. znak (...)

1. **oddala odwołanie;**

2. **zasądza od L. K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. 180 (sto osiemdziesiąt) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt III U 395/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 7.05.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił L. K. prawa do emerytury pomostowej. Wskazując na przepisy ustawy z dnia 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych (t. j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1924) oraz ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2020 r. poz. 53) podniósł, iż wnioskodawca nie wykazał 15 lat pracy w warunkach szczególnych, przed 1.01.1999r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, nie osiągnął wieku 60 lat i nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą.

Do stażu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie uwzględnił okresów 11.05.1979 r. do 21.10.1980 r. oraz od 20.10.1982 r. do 31.05.1993 r. z uwagi na wystawienie świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych z brakami formalnymi. Do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych organ rentowy uznał okres zatrudnienia

od 1.01.2006 r. do 1.10.2006 r., od 14.10.2006 r. do 5.03.2008 r., od 12.04.2008 r. do 31.12.2008 r. i od 1.01.2009 r. do 22.12.2019 r., to jest łącznie 13 lat 3 miesiące i 13 dni (po wyłączeniu okresów nieskładkowych).

W odwołaniu od tej decyzji L. K. domagał się jej zmiany i ustalenia, że przysługuje mu prawo do emerytury pomostowej po uwzględnieniu do stażu pracy w warunkach szczególnych spornych okresów pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje :

L. K. (ur. (...)) z kolejnym wnioskiem o emeryturę pomostową wystąpił 27.02.2020 r. Na datę zaskarżonej decyzji i datę wyrokowania, pozostawał w zatrudnieniu w (...) S.A. w B..

Za udowodnione organ rentowy uznał 35 lat i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Do stażu pracy w warunkach szczególnych (w myśl art. 4 ustawy z dnia 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych) uznał 13 lata 3 miesiące i 1 dzień.

W trakcie postępowania przed Sądem, L. K. ukończył 60 lat, nadal jednak pozostawał w zatrudnieniu.

W celu udowodnienia faktu pracy w warunkach szczególnych – w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego o ładowności powyżej 3,5 tony w spornym okresie w (...)w L. (świadczenia pracy – akta kapitału początkowego, akta osobowe koperta k.19) przesłuchano świadków S. J. i C. F.. Potwierdzili oni, że L. K. pracował w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodu ciężarowego o ładowności powyżej 3,5 tony i operator dźwigu do przeładunku towarów. Wprawdzie zdarzało się, że prowadził mniejsze samochody, było to jednak sporadyczne, gdyż jako jeden z dwóch zatrudnionych osób posiadał uprawnienia do kierowania samochodami ciężarowymi, a było duże zapotrzebowanie na transport ciężarowy.

Sąd zważył, co następuje :

Ustawa z dnia 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych (t. j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1924) zastąpiła nowymi regulacjami, określającymi zasady nabywania wcześniejszych emerytur z tytułu pracy w warunkach szczególnych, przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, określające zasady przyznawania emerytur z tytułu tego rodzaju pracy. Celem tej ustawy jest ograniczenie kręgu uprawnionych do emerytury z powodu pracy w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze do mniejszej liczby sytuacji uzasadnionych rzeczywistą koniecznością przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w których oczekiwania osób, które rozpoczęły wykonywanie takiej pracy na starych zasadach, na wcześniejsze przejście na emeryturę powinny zostać zaspokojone. Ustawa ma charakter przejściowy, ograniczając prawo do uzyskania emerytury pomostowej do osób urodzonych po 31.12.1948r., które pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) rozpoczęły przed 01.01.1999 r. (art. 4 pkt 5 ustawy).

Wskazany cel ustawy o emeryturach pomostowych realizują przepisy określające warunki nabycia prawa do przewidzianego w niej świadczenia, w tym art. 4 i art. 49. W myśl pierwszego z nich, prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia **łącznie** następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31.12.1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący, co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;

5) przed dniem 01.01.1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;

6) po dniu 31.12.2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z unormowania tego wynika, że przy nabywaniu prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy uwzględnieniu podlegają przypadające przed dniem 1.01.2009 r. okresy pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej, jednakże dotyczy to wyłącznie sytuacji spełnienia przez ubezpieczonego wszystkich pozostałych przesłanek określonych w art. 4, gdyż muszą one być spełnione łącznie.

W niniejszym postępowaniu odwołujący nie wykazał, aby spełnił wszystkie wskazane wyżej warunki do przyznania emerytury pomostowej. Zasadniczą przeszkodę do uwzględnienia jego wniosku stanowiło pozostawanie w zatrudnieniu. Jest to okoliczność, która automatycznie przesądza o odmowie przyznania prawa do emerytury pomostowej i to zarówno w sytuacji spełnienia pozostałych warunków, jak i niespełnienia tego kryterium. W odwołaniu oraz w toku postępowania odwołujący podnosił, iż generalnie jego sprzeciw z ustaleniami organu rentowego dotyczy nieuwzględnienia do stażu pracy w warunkach szczególnych innych okresów pracy. W niniejszym postępowaniu okoliczność ta była rozważana przez Sąd jedynie pobieżnie – przesłuchano świadków, którzy stawili się mimo zagrożenia epidemią, by ewentualnie nie narażać ich na konieczność ponownego przesłuchiwania. Jednak w uzasadnieniu nie ma potrzeby szczegółowego omawiania ich zeznań i porównywania z dokumentami z akt osobowych, gdyż nawet w sytuacji potwierdzenia zastrzeżeń odwołującego, nadal nie spełniałby on warunku rozwiązania stosunku pracy, a tym samym wszystkich przesłanek do uzyskania przedmiotowego prawa.

Nie ma również podstaw prawnych do rozstrzygnięcia niejako na przyszłość, po spełnieniu tego warunku, o prawie wnioskodawcy do emerytury pomostowej. Zgodnie z systemem orzekania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w postępowaniu wywołanym odwołaniem, sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji w granicach jej treści i przedmiotu. Decyzja odmawiająca prawa do świadczenia z ubezpieczeń społecznych rozstrzyga o braku prawa do tego świadczenia od dnia wniosku do dnia wydania decyzji i nie wypowiedzi się co do okresu późniejszego, po spełnieniu wszystkich warunków wymaganych wskazanymi przepisami.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono w myśl art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265 ze zm.).